
Dokument z posiedzenia

B8-0345/2017

15.5.2017

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego na Bliskim Wschodzie
(2016/2998(RSP))

**Tamás Meszerics, Margrete Auken, Ernest Urtasun, Klaus Buchner,
Florent Marcellesi, Bart Staes, Jordi Solé, Pascal Durand**
w imieniu grupy Verts/ALE
Laura Agea, Rosa D'Amato, Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego na Bliskim Wschodzie (2016/2998(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie konfliktu izraelsko-palestyńskiego,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, w tym konkluzje z dnia 18 stycznia 2016 r.,
  - uwzględniając wytyczne UE dotyczące międzynarodowego prawa humanitarnego,
  - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini w sprawie sytuacji w Izraelu i Palestynie,
  - uwzględniając decyzję rządu Szwecji o uznaniu z dniem 30 października 2014 r. Państwa Palestyna, przez co Szwecja dołączyła do 136 innych państw, w tym 8 państw członkowskich UE, Islandii i Watykanu, które uznały Palestynę,
  - uwzględniając komunikat UE w sprawie etykietowania produktów pochodzących z okupowanych terytoriów palestyńskich, opublikowany w listopadzie 2015 r.,
  - uwzględniając „Półroczne sprawozdanie w sprawie wyburzeń i konfiskaty struktur finansowanych przez UE w strefie C, wrzesień 2016 r. – luty 2017 r.” opublikowane przez ESDZ w dniu 5 kwietnia 2017 r.,
  - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie konfliktu izraelsko-palestyńskiego, a zwłaszcza rezolucję nr 2334 przyjętą w dniu 26 grudnia 2016 r.,
  - uwzględniając konwencje praw człowieka ONZ i traktaty międzynarodowego prawa humanitarnego, których stronami są Izrael, Palestyna i państwa członkowskie UE,
  - uwzględniając arabską inicjatywę pokojową przyjętą w marcu 2002 r. przez Radę Ligi Państw Arabskich,
  - uwzględniając opracowanie Parlamentu Europejskiego z dnia 25 czerwca 2015 r., „Okupacja/aneksja terytorium – przestrzeganie międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka a spójna polityka UE”,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że perspektywy na wznowienie konstruktywnych negocjacji zmierzających do wszechstronnego rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego w ramach tzw. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie są nadal mało optymistyczne, pomimo wstępnych kroków dyplomatycznych podjętych przez nową administrację

USA;

- B. mając na uwadze, że rozwiązanie oparte na współistnieniu dwóch państw wciąż jest preferowanym wariantem zarówno dla Palestyńczyków, jak i dla Izraelczyków, a tylko mniejszość po obu stronach popiera ideę dwunarodowego rozwiązania jednopaństwowego, jak wynika z ankiety przeprowadzonej w lutym 2017 r. przez palestyński Ośrodek ds. polityki i badań oraz Centrum Badań nad Pokojem im. Tami Steinmetz;
- C. mając na uwadze, że w rocznym sprawozdaniu Amnesty International 2016/2017 stwierdzono, że: „w tym roku doszło do napadów z użyciem noża, ataków z użyciem samochodów–taranów, strzelanin i innych ataków na Izraelczyków ze strony Palestyńczyków na Zachodnim Brzegu i w Izraelu. W atakach przeprowadzonych głównie przez Palestyńczyków należących do ugrupowań zbrojnych śmierć poniosło 16 Izraelczyków i jeden obcokrajowiec, w większości cywile. Siły Izraela zabiły 110 Palestyńczyków i dwóch obcokrajowców w ciągu roku. Niektórzy z nich zostali zabici w sposób niezgodny z prawem, gdyż nie stwarzali zagrożenia dla życia. Palestyńskie grupy zbrojne w Strefie Gazy okresowo wystrzeliwały na oślep rakieety i pociski moździerzowe na Izrael, bez powodowania ofiar śmiertelnych lub poważnych obrażeń. Siły izraelskie odpowiadały nalotami i ostrzałami artyleryjskimi, zabijając trzech palestyńskich cywilów, w tym dwoje dzieci w Strefie Gazy”;
- D. mając na uwadze, że Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) w 2017 r. zarejestrowało dotychczas 16 przypadków śmierci wśród Palestyńczyków i 525 przypadków Palestyńczyków rannych z rąk sił izraelskich na okupowanych terytoriach palestyńskich (OPT), 5 przypadków śmierci obywateli izraelskich z rąk Palestyńczyków na okupowanych terytoriach palestyńskich i w Izraelu, a co dwa tygodnie średnio 7 Izraelczyków odnosi rany z rąk Palestyńczyków;
- E. mając na uwadze, że od początku roku rząd izraelski ogłosił utworzenie nowego nielegalnego osiedla i budowę ok. 6 000 tys. dodatkowych mieszkań w istniejących lokalizacjach, w tym we Wschodniej Jerozolimie, odpowiadającym wielokrotnie podkreślanym przez UE „czerwonym liniom”; mając na uwadze, że w dniu 6 lutego 2017 r. Kneset przyjął ustawę regulującą status żydowskich osiedli, w rzeczywistości zezwalającą na konfiskatę prywatnych gruntów palestyńskich pod budowę i rozbudowę kolonii i osiedli; mając na uwadze, że ugrupowania społeczeństwa obywatelskiego ostrzegają o przygotowywanych planach utworzenia kolejnych 15 000 jednostek mieszkalnych we Wschodniej Jerozolimie, w tym w Givat Hamatos;
- F. mając na uwadze, że ludność palestyńska na Zachodnim Brzegu doświadcza rażących naruszeń swoich praw, w tym przemocy ze strony osadników, poważnych ograniczeń swobody przemieszczania się i dostępu do podstawowych usług (w tym wody); mając na uwadze, że w izraelskich więzieniach przebywa obecnie 6 300 Palestyńczyków, w tym 300 dzieci, 61 kobiet i 536 osób, wobec których zastosowano zatrzymanie administracyjne; mając na uwadze, że od dnia 17 kwietnia 2017 r. trwa masowy strajk głodowy więźniów palestyńskich w celu uzyskania przestrzegania ich praw podstawowych;
- G. mając na uwadze, że według biura przedstawiciela UE w Palestynie, w ostatnich miesiącach władze izraelskie dokonały wyjątkowo dużej liczby wyburzeń struktur

palestyńskich w strefie C i we Wschodniej Jerozolimie , w tym 440 obiektów posiadanych przez Palestyńczyków, co pociągnęło za sobą przesiedlenia 1 628 osób, w tym 772 dzieci, i czego negatywne konsekwencje odczuwa kolejne 7 216 Palestyńczyków; mając na uwadze, że biuro UE doniosło o „wyjątkowym wzroście” wyburzeń struktur finansowanych przez UE lub państwa członkowskie UE, łącznie chodzi o 182 obiektów o wartości 557 378 EUR w 2016 r.; mając na uwadze, że nie ubiegano się o rekompensatę za te wyburzenia;

- H. mając na uwadze, że stała blokada Strefy Gazy ma destrukcyjny wpływ na 1,8 mln mieszkańców, co według Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża stanowi „zbiorową karę wymierzoną z jawnym naruszeniem zobowiązań Izraela w świetle międzynarodowego prawa humanitarnego”;
  - I. mając na uwadze, że nie osiągnięto znaczących postępów na drodze do pojednania wśród Palestyńczyków; mając na uwadze, że Narodowa Władza Palestyńska nie jest w stanie sprawować władzy na terenie Strefy Gazy; mając na uwadze, że przywódcy palestyńscy nadal pogrążeni są w wewnętrznych walkach o władzę; mając na uwadze, że pod adresem Narodowej Władzy Palestyńskiej coraz częściej padają oskarżenia o rozdawanie stanowisk publicznych, autorytaryzm, aresztowanie krytyków i korupcję;
  - J. mając na uwadze, że od czasu porozumienia z Oslo w 1993 r. społeczność darczyńców przekazała odbiorcom ponad 23 mld EUR tytułem pomocy sprzyjającej inicjatywom pokojowym i pomocy rozwojowej dla Palestyny; mając na uwadze, że w tym samym okresie stale rosły wskaźniki nierówności, bezrobocia i ubóstwa wśród Palestyńczyków;
  - K. mając na uwadze, że w wyniku oceny współpracy UE z okupowanymi terytoriami palestyńskimi, przeprowadzonej w imieniu Komisji w maju 2014 r., stwierdzono, że obecny model współpracy wyczerpał się z powodu braku równoległego działania politycznego ze strony UE w celu usunięcia przeszkód stwarzanych przez izraelską politykę okupacji i osadnictwa oraz polityczny podział Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy;
  - L. mając na uwadze, że na mocy prawa międzynarodowego strony trzecie, w tym państwa członkowskie UE, mają obowiązek nie zachęcać, nie udzielać pomocy ani wsparcia przy zakładaniu osiedli oraz uczynić wszystko, co w ich mocy, by nie dopuścić do tworzenia jakichkolwiek nowych osiedli i położyć kres takim bezprawnym praktykom;
1. jest głęboko przekonany, że jedynym trwałym rozwiązaniem konfliktu na Bliskim Wschodzie jest istnienie dwóch demokratycznych państw: Izraela i Palestyny, współistniejących w pokoju wewnątrz bezpiecznych i uznanych granic, na podstawie „zielonej linii” z 1967 r. i z Jerozolimą jako stolicą obu państw;
  2. uważa, że ciągle umacnianie się rzeczywistości jednopaństwowej o nierównych prawach, niekończąca się okupacja oraz postępujące zajmowanie terenów na Zachodnim Brzegu, a także zanikanie perspektywy utworzenia państwowości palestyńskiej, wymaga ponownego przemyślenia polityki UE wobec konfliktu;
  3. ponownie podkreśla, że pokój między Izraelczykami i Palestyńczykami można osiągnąć jedynie poprzez działania prowadzone bez użycia przemocy; potępia wszelkie akty przemocy wymierzone w ludność cywilną, w tym akty terroryzmu, jak również

wszelkie prowokacje, podżeganie i zniszczenia po obu stronach;

4. potępia nieustanną ekspansję izraelskich osiedli, która stanowi rażące naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego, podsycia urazę i desperację Palestyńczyków oraz stanowi jedyną, a zarazem najważniejszą przeszkodę dla urzeczywistnienia rozwiązania polegającego na współistnieniu dwóch państw i zmniejsza szanse jego realizacji;
5. podkreśla determinację społeczności międzynarodowej, wyrażoną ponownie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w grudniu 2016 r., nieuznania żadnych zmian granic z 1967 r., w tym jeżeli chodzi o Jerozolimę, poza zmianami uzgodnionymi przez strony na drodze negocjacji; wzywa władze Izraela do natychmiastowego wstrzymania swej polityki osadnictwa i cofnięcia jej skutków; odrzuca politykę rządu izraelskiego polegającą na tzw. ograniczeniach w odniesieniu do budowy osiedli, a także wzywa UE, by nadal pozostawała konsekwentna w tej sprawie;
6. wyraża głębokie zaniepokojenie eksploatacją palestyńskich zasobów naturalnych przez Izrael oraz powszechną praktyką przymusowego przesiedlania, zwłaszcza w strefie C, co stanowi rażące naruszenie konwencji genewskich; wzywa władze Izraela do pełnego poszanowania praw ludności palestyńskiej w strefie C, także Beduinów, oraz niezwłocznego odstąpienia od wszystkich planów jej przymusowego przesiedlania i wszystkich skierowanych do niej nakazów eksmisji i wyburzeń, w tym w miejscowościach Khan-Al-Ahmar i Susja;
7. wzywa UE do przyjęcia pełnej odpowiedzialności w skali globalnej w drodze wystąpienia z odważną i wszechstronną inicjatywą pokojową dla tego regionu; podkreśla, że ta nowa polityka UE powinna skupić się na zachowaniu długoterminowej wykonalności rozwiązania dwupaństwowego;
8. wzywa instytucje UE oraz państwa członkowskie do egzekwowania spoczywającego na nich prawnego obowiązku nieuznawania oraz – zgodnie z rezolucją nr 2334 Rady Bezpieczeństwa ONZ – stosowania skutecznej i kompleksowej polityki zakładającej zróżnicowane traktowanie przez UE Izraela i jego osiedli, w oparciu o rygorystyczne przestrzeganie międzynarodowego prawa i zasad UE;
9. zachęca Komisję i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, w ramach bardziej zdecydowanej polityki UE wobec izraelskich osiedli, do podjęcia następujących środków:
  - a) zintensyfikowania swoich publicznych działań dyplomatycznych w odpowiedzi na działalność osadniczą oraz wyraźnego stwierdzenia, że źródłem tej polityki jest głębia stosunków łączących UE i Izrael i że wynika ona z prawnego obowiązku;
  - b) przeprowadzenia przeglądu pełnego zakresu stosunków między UE a Izraelem w celu zagwarantowania, że polityka zróżnicowania UE jest skutecznie stosowana we wszystkich stosunkach dwustronnych;
  - c) stworzenia solidnego unijnego mechanizmu monitorowania i zapewnienia zgodności z przepisami UE w dziedzinie handlu pochodzącego z osiedli, a także do składania corocznych sprawozdań na temat wdrożenia wytycznych UE w

sprawie oznakowania produktów pochodzących z osiedli; wzywa Komisję do wszczęcia postępowań o naruszenie w przypadku ich nieprzestrzegania;

- d) powielenia na szczeblu UE doradztwa dla przedsiębiorstw istniejącego w państwach członkowskich, ostrzegającego sektor prywatny na temat ryzyka prawnego i ekonomicznego związanego z działaniami przynoszącymi korzyści osiedlom;
  - e) opracowania wytycznych dotyczących współpracy finansowej między podmiotami europejskimi i izraelskimi, które pozwolą zadbać o to, by unijne fundusze inwestycyjne lub banki nie wspierały przedsiębiorstw lub funduszy działających na terenie osiedli;
  - f) odmawiania przyjmowania dokumentów prawnych wystawianych w izraelskich osiedlach, takich jak akty własności nieruchomości lub dyplomy naukowe;
  - g) przyjęcia nowego podejścia do stosunków między UE a Izraelem w świetle art. 2 układu o stowarzyszeniu;
  - h) zapewnienia, że pogłębienie stosunków między UE i Izraelem wciąż jest uzależnione od zaangażowania na rzecz rozwiązania dwupaństwowego, i że przyszłe priorytety partnerstwa między UE a Izraelem obejmują klauzulę terytorialną;
10. nakłania państwa członkowskie do bezwarunkowego uznania Państwa Palestyna; wyraża głębokie przekonanie, że ogólnoeuropejskie uznanie Państwa Palestyna zwiększy szanse na pokój i zachęci do wysiłków, w tym ze strony izraelskiego społeczeństwa obywatelskiego, na rzecz rozwiązania przewidującego współistnienie dwóch państw;
11. ubolewa, że powołanie przez wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie nie doprowadziło dotychczas do osiągnięcia namacalnej poprawy działań dyplomatycznych UE i jej widoczności, i w związku z tym uważa, że konieczne jest radykalne przekształcenie tego mandatu;
12. wyraża zaniepokojenie wzrostem przypadków niszczenia i konfiskaty pomocy humanitarnej w strefie C; ubolewa nad brakiem determinacji ze strony ESDZ i Komisji, co zostało podkreślone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, w celu zapewnienia odszkodowań i gwarancji niepowtórzenia przez władze Izraela; oczekuje od Komisji odliczenia ekwiwalentu tych strat od pomocy dwustronnej UE dla Izraela; podkreśla, że konieczne jest, by Komisja przestrzegała najsurowszych standardów przejrzystości i odpowiedzialności w odniesieniu do pomocy dwustronnej w Palestynie i dopilnowała, by wszelkie zarzuty dotyczące nielegalnego finansowania zostały odpowiednio zbadane;
13. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie UE dla społeczności zagrożonych przymusowymi przesiedleniami i wzywa do dalszych inwestycji w strefie C; wzywa Komisję do zagwarantowania, że taka pomoc jest dostarczana w sposób, który zmienia fragmentację, w pełni uwzględnia polityczny wymiar okupacji i zapewnia skuteczne

wsparcie dla samostanowienia Palestyńczyków; podkreśla w związku z tym fundamentalne znaczenie, jakie ma zagwarantowanie dostępu Palestyńczyków do strefy C dla ożywienia gospodarczego i trwałego wzrostu gospodarczego;

14. wzywa rząd Izraela do natychmiastowego, bezwarunkowego i całkowitego zniesienia bezprawnej blokady Strefy Gazy; ubolewa nad dalszym ograniczaniem przez Izrael przywozu materiałów budowlanych do Strefy Gazy;
15. wyraża zaniepokojenie doniesieniami o pogarszającym się klimacie dla pozarządowych organizacji broniących praw człowieka oraz nasileniem podejmowanych przez obecny rząd działań mających na celu tłumienie form sprzeciwu i niezależnych opinii; zwraca się do delegatury UE i misji dyplomatycznych państw członkowskich do kontynuowania współpracy z władzami i do systematycznego spotykania się z obrońcami praw człowieka i pokoju oraz ich wspierania, gdyż bez nich rozwiązanie dwupaństwowe będzie jedynie mrzonką;
16. podkreśla szczególny potencjał palestyńskiej społeczności arabskiej w Izraelu odegrania zasadniczej roli w osiągnięciu trwałego pokoju między Izraelczykami a Palestyńczykami; wzywa do położenia kresu dyskryminacji palestyńskich arabskich obywateli Izraela; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu projektu ustawy o państwie narodowym, która jest kolejnym elementem niedawno przyjętych innych dyskryminujących przepisów, i wzywa członków Knesetu do sprzeciwienia się przekształceniu jej w ustawę; apeluje do ESDZ oraz Komisji o znaczne zwiększenie wsparcia udzielanego mniejszościom w Izraelu oraz nawiązanie z nimi bliższych kontaktów, a także o wspieranie ich starań o uzyskanie równych praw i większy udział w życiu politycznym, gospodarczym i społecznym;
17. ubolewa z powodu ciągłego braku jedności wśród Palestyńczyków i wzywa wszystkie siły w Palestynie do ponownego podjęcia wysiłków na rzecz pojednania, zwłaszcza poprzez zorganizowanie długo wyczekiwanych wyborów prezydenckich i parlamentarnych w całej Palestynie; wzywa władze Izraela do uwolnienia wszystkich członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej, wobec których zastosowano zatrzymanie administracyjne, a także wszystkich pozostałych Palestyńczyków, wobec których zastosowano zatrzymanie administracyjne bez postawienia im zarzutów; wyraża głębokie zaniepokojenie trwającym strajkiem głodowym palestyńskich więźniów i wzywa władze Izraela do przestrzegania praw podstawowych więźniów; wzywa UE do podejmowania innowacyjnych działań na rzecz promowania pojednania;
18. postanawia zorganizować, jako znak swojego zdecydowanego zaangażowania na rzecz rozwiązania dwupaństwowego, nadzwyczajne posiedzenie Konferencji Przewodniczących w Jerozolimie w czerwcu 2017 r., oraz powołać grupę monitorującą w celu oceny realizacji polityki UE w zakresie zróżnicowania;
19. przypomina swoją decyzję o zainaugurowaniu inicjatywy „Parlamentarzyści dla pokoju” zmierzającej do zbliżenia europejskich, izraelskich i palestyńskich parlamentarzystów, aby przyczynić się do postępów w realizacji programu na rzecz pokoju i wspomóc starania dyplomatyczne UE;
20. wyraża oburzenie w związku z ciągłymi i nieuzasadnionymi działaniami władz Izraela, które blokują każdą wizytę oficjalnych organów Parlamentu Europejskiego w Strefie

Gazy;

21. postanawia wysłać delegację ad hoc do Gazy/Palestyny i do Izraela, która oceni sytuację na miejscu pod kątem zniszczeń projektów finansowanych przez UE w strefie C oraz w Strefie Gazy, a także perspektyw nowej polityki UE wobec konfliktu;
22. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, kwartetowi, rządowi Izraela, Knesetowi, prezydentowi Narodowej Władzy Palestyńskiej, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej i organom Euro-śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego.